

Núm. de Protocol: AD-0096-2/05
TSA: 81/05

S E N T È N C I A   NÚM. 12-2007

PARTS:

Apel·lant: COMÚ D'ENCAMP
Representant: J.A.V.
Advocat: B.a.

Apel·lada: S.
Representant: M.F.C.C.
Advocat : A.a.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de febrer de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0096-2/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pereira** el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1r.- La sentència de data 24 de novembre de 2005 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va estimar la demanda formulada per la “.S.A.D.E.T.E.” (S.) contra l’Hble. Comú d’Encamp, i va anul·lar l’acord del Consell de Comú de l’esmentada Parròquia, adoptat el 2 de març de 2005, mitjançant el qual s’havia imposat a l’agent una sanció d’11.250 euros de multa, així com l’aturada immediata de l’activitat de lloguer de motos de neu, que S. desenvolupava al terreny comunal anomenat “Pla d’Envalira”.

L’esmentada sentència ha considerat que no s’havien seguit les prescripcions de l’article 4 del Reglament regulador del procediment sancionador del Comú d’Encamp, ja que el plec de càrrecs que es va adreçar a l’agent no contenia la proposta de sanció, sinó una mera referència a la norma aplicable (l’article 24.8 de l’Ordinació de finances del Comú), que contempla una sanció equivalent al 50% de la quota tributària defraudada.

2n.- La representació del Comú d’Encamp ha interposat recurs d’apel·lació contra la sentència del Tribunal *a quo*, que es fonamenta en l’argument de què el plec de càrrecs era suficientment expressiu sobre la sanció que es podia imposar a l’agent i que, en tot cas, quan S. va presentar les seves al·legacions ja constava a l’expedient l’informe que indicava la superfície ocupada per l’activitat de lloguer de motos de neu. De forma subsidiària, el Comú sol·licita que la retroacció de l’expedient afecti només la sanció imposada, i que es confirmi l’ordre d’aturada de l’activitat.

3r.- La representació de S. va interposar igualment recurs d’apel·lació contra la sentència esmentada, encara que posteriorment va desistir del mateix. En el tràmit de contestació al recurs del Comú, aquesta entitat insisteix en l’existència del defecte formal que ha recollit la sentència i, a més, al·lega la manca de tipicitat de la seva actuació, ja que l’Administració comunal pretén sancionar en realitat l’ocupació no autoritzada de terrenys, però aplicant un precepte relatiu a l’exercici d’una activitat comercial sense autorització.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els corresponents escrits, en els quals

van donar per reproduïdes les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió debatuda en aquest recurs consisteix en determinar si resulten ajustades a dret les conclusions a què va arribar la sentència apel·lada, pel que fa a l'existència d'un defecte de caràcter formal en la tramitació de l'expedient sancionador que va ser incoat a l'agent, que consisteix en la indeterminació de la proposta de sanció en el plec de càrrecs.

La resolució d'aquest extrem ha de partir del que disposa l'article 49.1 del Codi de l'Administració, segons el qual "el vici de forma només comportarà l'anul·lació si les formalitats omeses eren indispensables perquè l'acte assolís el seu fi o si els interessats s'han vist privats de mitjans de defensa establerts en llur interès".

Aquest precepte s'ha de posar en relació amb l'article 4 del Reglament regulador del procediment sancionador del Comú d'Encamp, que disposa que "una volta finalitzada la instrucció i a la vista de les actuacions practicades es formularà un plec de càrrecs en el qual hi figurarà l'exposició dels fets imputats, la referència dels preceptes legals infringits i la proposta de sanció".

Resulta evident la importància d'aquest plec de càrrecs, per mitjà del qual l'interessat ha de conèixer, amb la necessària precisió, els fets que li són imputats, la tipificació dels mateixos i la sanció que es considera procedent, de manera que pugui formular les corresponents al·legacions en la seva defensa —els descàrrecs— sobre totes aquestes qüestions.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, el plec de càrrecs formulat pel Comú contenia una referència suficient als fets imputats i a la seva tipificació, però, pel que fa a la proposta de sanció, es limitava a indicar que "la comissió d'aquesta infracció podria comportar-vos l'aplicació d'una sanció corresponent al 50% de la quota tributària defraudada".

La sanció aplicable, en conseqüència, no consisteix en una quantitat fixa, ni tan sols es determina dins d'un ventall determinat per un màxim i un mínim, sinó que suposa la meitat de la quota tributària aplicable, la qual, al seu torn, s'ha de determinar en funció de la superfície ocupada, de l'índex de localització i del tipus de gravamen.

Del contingut de l'expedient es desprèn que no s'havia posat en coneixement de la interessada cap d'aquestes magnituds, i especialment la superfície que es considerava ocupada, de manera que no podia conèixer, ni tan sols per deducció, la quantia de la sanció que es proposava. Això suposa lògicament una situació d'indefensió per a la persona subjecta a l'expedient sancionador, que no ha pogut realitzar les al·legacions procedents sobre aquest extrem fonamental del plec de càrrecs.

En conseqüència, cal considerar que s'ha produït efectivament un vici de forma determinant de l'anul·labilitat de l'acte, en els termes previstos a l'article 49.1 del Codi de l'Administració, de manera que s'han de confirmar els pronunciaments de la sentència apel·lada, que ha disposat que es reposin les actuacions de l'expedient sancionador al moment idoni per esmenar l'omissió que ha estat detectada.

En darrer terme, s'ha de desestimar igualment la pretensió subsidiària que formula l'apel·lant, ja que l'existència d'un defecte de forma en la tramitació del procediment seguit per a l'adopció de l'acord sancionador impedeix convalidar, ni que sigui parcialment, el contingut d'aquest darrer.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la representació de l'Hble. Comú d'Encamp contra la sentència dictada el 24 de novembre de 2005 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.